

INVESTMENT

**Treaty Between the
UNITED STATES OF AMERICA
and LITHUANIA**

Signed at Washington January 14, 1998



NOTE BY THE DEPARTMENT OF STATE

Pursuant to Public Law 89—497, approved July 8, 1966
(80 Stat. 271; 1 U.S.C. 113)—

“...the Treaties and Other International Acts Series issued under the authority of the Secretary of State shall be competent evidence . . . of the treaties, international agreements other than treaties, and proclamations by the President of such treaties and international agreements other than treaties, as the case may be, therein contained, in all the courts of law and equity and of maritime jurisdiction, and in all the tribunals and public offices of the United States, and of the several States, without any further proof or authentication thereof.”

LITHUANIA

Investment

Treaty signed at Washington January 14, 1998;

*Transmitted by the President of the United States of America
to the Senate September 5, 2000 (Treaty Doc. 106-42,
106th Congress, 2d Session);*

*Reported favorably by the Senate Committee on Foreign Relations
September 27, 2000 (Senate Executive Report No. 106-23,
106th Congress, 2d Session);*

*Advice and consent to ratification by the Senate
October 18, 2000;*

Ratified by the President February 7, 2001;

Ratified by Lithuania October 8, 2001;

Ratifications exchanged at Vilnius October 23, 2001;

Entered into force November 22, 2001.

TREATY BETWEEN
THE GOVERNMENT OF THE UNITED STATES OF AMERICA
AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF LITHUANIA
FOR THE ENCOURAGEMENT AND RECIPROCAL
PROTECTION OF INVESTMENT

The Government of the United States of America and the Government of the Republic of Lithuania (hereinafter the "Parties");

Desiring to promote greater economic cooperation between them, with respect to investment by nationals and companies of one Party in the territory of the other Party;

Recognizing that agreement upon the treatment to be accorded such investment will stimulate the flow of private capital and the economic development of the Parties;

Agreeing that fair and equitable treatment of investment is desirable in order to maintain a stable framework for investment and maximum effective utilization of economic resources;

Recognizing that the development of economic and business ties can contribute to the well-being of workers in both Parties and promote respect for internationally recognized worker rights;

Noting the bilateral most favored nation trade agreement of December 23, 1925, between the Parties;

In furtherance of Article three of the bilateral agreement concerning the development of trade and investment relations of 1992 between the Parties and;

Having resolved to conclude a Treaty concerning the encouragement and reciprocal protection of investment;

Have agreed as follows:

ARTICLE I

1. For the purpose of this Treaty,

(a) "Investment" means every kind of investment in the territory of one Party owned or controlled directly or indirectly by nationals or companies of the other Party, such as equity, debt, and service and investment contracts; and includes:

(i) tangible and intangible property, including rights, such as mortgages, liens and pledges;

(ii) a company or shares of stock or other interests in a company or interests in the assets thereof;

(iii) a claim to money or a claim to performance having economic value, and associated with an investment;

(iv) intellectual property which includes, inter alia, rights relating to:

literary and artistic work, including sound recordings,

inventions in all fields of human endeavor,

industrial designs,

semiconductor mask works,

trade secrets, know-how, and confidential business information,

and trademarks, service marks, and trade names; and

(v) any right conferred by law or contract, and any licenses and permits pursuant to law.

(b) "Company" of a Party means any kind of corporation, company, association, partnership, or other organization, legally constituted under applicable laws and regulations of a Party whether or not organized for pecuniary gain, or privately or governmentally owned or controlled.

(c) "National" of a Party means a natural person who, for the United States of America, is a national of the United States under its applicable laws, and for Lithuania, is a citizen of the Republic of Lithuania under its applicable laws.

(d) "Return" means an amount derived from or associated with an investment, including profit; dividend; interest; capital gain; royalty payment; management, technical assistance or other fee; or returns in kind.

(e) "Associated activities" include the organization, control, operation, maintenance and disposition of companies, branches, agencies, offices, factories or other facilities for the conduct of business; the making, performance and enforcement of contracts; the acquisition, use, protection and disposition of property of all kinds including intellectual property; the borrowing of funds; the purchase, issuance and sale of equity shares and other securities; and the purchase of foreign exchange for imports.

(f) "State enterprise" means an enterprise owned, or controlled through ownership interests, by a Party.

(g) "Delegation" includes a legislative grant and a government order, directive or other act transferring to a state enterprise or monopoly, or authorizing the exercise by a state enterprise or monopoly of, governmental authority.

2. Each Party reserves the right to deny to any company the advantages of this Treaty if nationals of any third country control such company and, in the case of a company of the other Party, that company has no substantial business activities in the territory of the other Party or is controlled by nationals of a third country with which the denying Party does not maintain normal economic relations.

3. Any alteration of the form in which assets are invested or reinvested shall not affect their character as investment.

ARTICLE II

1. Each Party shall permit and treat investment, and activities associated therewith, on a basis no less favorable than that accorded in like situations to investment or associated activities of its own nationals or companies, or of nationals or companies of any third country, whichever is the most favorable, subject to the right of each Party to make or maintain exceptions falling within one of the sectors or matters listed in the Annex to this Treaty. Each Party agrees to notify the other Party before or on the date of entry into force of this Treaty of all such laws and regulations of which it is aware concerning the sectors or matters listed in the Annex. Moreover, each Party agrees to notify the other of any future exception with respect to sectors or matters listed in the Annex, and to limit such exceptions to a minimum. Any future exception by either Party shall not apply to investment existing in that sector or matter at the time

the exception becomes effective. The treatment accorded pursuant to any exceptions shall unless specified otherwise in the Annex, be not less favorable than that accorded in like situations to investment and associated activities of nationals or companies of any third country.

2. (a) Nothing in this Treaty shall be construed to prevent a Party from maintaining or establishing a state enterprise.

(b) Each Party shall ensure that any state enterprise that it maintains or establishes acts in a manner that is not inconsistent with the Party's obligations under this Treaty wherever such enterprise exercises any regulatory, administrative or other governmental authority that the Party has delegated to it, such as the power to expropriate, grant licenses, approve commercial transactions or impose quotas, fees or other charges.

(c) Each Party shall ensure that any state enterprise that it maintains or establishes accords the better of national or most favored nation treatment in the sale of its goods or services in the Party's territory.

3. (a) Investment shall at all times be accorded fair and equitable treatment, shall enjoy full protection and security and shall in no case be accorded treatment less favorable than required by international law.

(b) Neither Party shall in any way impair by arbitrary or discriminatory measures the management, operation, maintenance, use, enjoyment, acquisition, expansion, or disposal of investments. For purpose of dispute resolution under Articles VI and VII, a measure may be arbitrary or discriminatory notwithstanding the fact that a Party has had or has exercised the opportunity to review such measure in the courts or administrative tribunals of a Party.

(c) Each Party shall observe any obligation it may have entered into with regard to investments.

4. Subject to the laws relating to the entry and sojourn of aliens, nationals of either Party shall be permitted to enter and to remain in the territory of the other Party for the purpose of establishing, developing, administering or advising on the operation of an investment to which they, or a company of the first Party that employs them, have committed or are in the process of committing a substantial amount of capital or other resources.

5. Companies which are legally constituted under the applicable laws or regulations of one Party, and which are investments, shall be permitted to engage top managerial personnel of their choice, regardless of nationality.

6. Neither Party shall impose performance requirements as a condition of establishment, expansion or maintenance of investments, which require or enforce commitments to export goods produced, or which specify that goods or services must be purchased locally, or which impose any other similar requirements.

7. Each Party shall provide effective means of asserting claims and enforcing rights with respect to investment, investment agreements, and investment authorizations.

8. Each Party shall make public all laws, regulations, administrative practices and procedures, and adjudicatory decisions that pertain to or affect investments.

9. The treatment accorded by the United States of America to investment and associated activities of nationals and companies of the Republic of Lithuania under the provisions of this Article shall in any State, Territory or possession of the United States of America be no less favorable than the treatment accorded therein to investments and associated activities of nationals of the United States of America resident in, and companies legally constituted under the law and regulations of other States, Territories or possessions of the United States of America.

10. The most favored nation provisions of this Treaty shall not apply to advantages accorded by either Party to nationals or companies of any third country by virtue of:

(a) that Party's binding obligations that derive from full membership in a free trade area or customs union; or

(b) that Party's binding obligations under any multilateral international agreement under the framework of the General Agreement on Tariffs and Trade that enters into force subsequent to the signature of this Treaty.

11. The Parties acknowledge and agree that "associated activities" include, without limitation, such activities as:

(a) the granting of franchises or rights under licenses;

(b) access to registrations, licenses, permits and other approvals (which shall in any event be issued expeditiously);

(c) access to financial institutions and credit markets;

(d) access to their funds held in financial institutions;

(e) the importation and installation of equipment necessary for the normal conduct of business affairs, including but not limited to, office equipment and automobiles and the export of any equipment and automobiles so imported;

(f) the dissemination of commercial information;

(g) the conduct of market studies;

(h) the appointment of commercial representatives, including agents, consultants, and distributors and their participation in trade fairs and promotion events;

(i) the marketing of goods and services, including through internal distribution and marketing systems, as well as by advertising and direct contact with individuals and companies;

(j) access to public utilities, public services and commercial rental space at non-discriminatory prices, if the prices are set or controlled by the government; and

(k) access to raw materials, inputs and services of all types at nondiscriminatory prices, if the prices are set or controlled by the government.

ARTICLE III

1. Investments shall not be expropriated or nationalized either directly or indirectly through measures tantamount to expropriation or nationalization ("expropriation") except: for a public purpose; in a nondiscriminatory manner; upon payment of prompt, adequate and effective compensation; and in accordance with due process of law and the general principles of treatment provided for in Article II(2). Compensation shall be equivalent to the fair market value of the expropriated investment immediately before the expropriatory action was taken or became known, whichever is earlier; be calculated in a freely usable currency on the basis of the prevailing market rate of exchange at that time; be paid without delay; include interest at a commercially reasonable rate, such as LIBOR plus an appropriate margin from the date of expropriation; be fully realizable; and be freely transferable.

2. A national or company of either Party that asserts that all or part of its investment has been expropriated shall have a right to prompt review by the appropriate judicial or administrative authorities of the other Party to determine whether such expropriation has occurred and, if so, whether any such expropriation, and any associated compensation, conforms to the principles of international law.

NOTE: Text of Article III, Paragraph 1 should read "...general principles of treatment provided for in Article II (3)."

3. Nationals or companies of either Party whose investments suffer losses in the territory of the other Party owing to war or other armed conflict, revolution, state of national emergency, insurrection, civil disturbance or other similar events shall be accorded treatment by such other Party no less favorable than that accorded to its own nationals or companies or to nationals or companies of any third country, whichever is the most favorable treatment, as regards any measures it adopts in relation to such losses.

ARTICLE IV

1. Each Party shall permit all transfers related to an investment to be made freely and without delay into and out of its territory. Such transfers include:

- (a) returns;
- (b) compensation pursuant to Article III;
- (c) payments arising out of an investment dispute;
- (d) payments made under a contract, including amortization of principal and accrued interest payments made pursuant to a loan agreement;
- (e) proceeds from the sale or liquidation of all or any part of an investment; and
- (f) additional contributions to capital for the maintenance or development of an investment.

2. Transfers shall be made in a freely usable currency at the prevailing market rate of exchange on the date of transfer with respect to spot transactions in the currency to be transferred.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, either Party may maintain laws and regulations (a) requiring reports of currency transfer; and (b) imposing income taxes by such means as a withholding tax applicable to dividends or other transfers. Furthermore, either Party may protect the rights of creditors, or ensure the satisfaction of judgments in adjudicatory proceedings, through the equitable, nondiscriminatory and good faith application of its law.

ARTICLE V

The Parties agree to consult promptly, on the request of either, to resolve any disputes in connection with the Treaty, or to discuss any matter relating to the interpretation or application of the Treaty.

ARTICLE VI

1. For the purposes of this Article, an investment dispute is a dispute between a Party and a national or company of the other Party arising out of or relating to:

(a) an investment agreement between that Party and such national or company;

(b) an investment authorization granted by that Party's foreign investment authority to such national or company; or

(c) an alleged breach of any right conferred or created by this Treaty with respect to an investment.

2. In the event of an investment dispute, the parties to the dispute should initially seek a resolution through consultation and negotiation. If the dispute cannot be settled amicably, the national or company concerned may choose to submit the dispute for resolution:

(a) to the courts or administrative tribunals of the Party that is a party to the dispute; or

(b) in accordance with any applicable, previously agreed dispute-settlement procedures; or

(c) in accordance with the terms of paragraph 3.

3. (a) Provided that the national or company concerned has not submitted the dispute for resolution under paragraph 2 (a) or (b) and that six months have elapsed from the date on which the dispute arose, the national or company concerned may choose to consent in writing to the submission of the dispute for settlement by binding arbitration:

(i) to the International Centre for the Settlement of Investment Disputes ("Centre") established by the Convention on the Settlement of Investment Disputes between States and Nationals of other States, done at Washington, March 18, 1965 ("ICSID Convention"), provided that the Party is a party to such Convention; or

(ii) to the Additional Facility of the Centre, if the Centre is not available; or

(iii) in accordance with the Arbitration Rules of the United Nations Commission on International Trade Law (UNCITRAL); or

(iv) to any other arbitration institution, or in accordance with any other arbitration rules, as may be mutually agreed between the parties to the dispute.

(b) Once the national or company concerned has so consented, either Party to the dispute may initiate arbitration in accordance with the choice so specified in the consent.

4. Each Party hereby consents to the submission of any investment dispute for settlement by binding arbitration in accordance with the choice specified in the written consent of the national or company under paragraph 3. Such consent, together with the written consent of the nationals or company when given under paragraph 3, shall satisfy the requirement for:

(a) written consent of the parties to the dispute for purposes of Chapter II of the ICSID Convention (Jurisdiction of the Centre) and for purposes of the Additional Facility Rules; and

(b) an "agreement in writing" for purposes of Article II of the United Nations Convention on the Recognition and Enforcement of Foreign Arbitral Awards, done at New York, June 10, 1958 ("New York Convention").

5. Any arbitration under paragraph 3(a)(ii), (iii) or (iv) of this Article shall be held in a state that is a party to the New York Convention.

6. Any arbitral award rendered pursuant to this Article shall be final and binding on the parties to the dispute. Each Party undertakes to carry out without delay the provisions of any such award and to provide in its territory for its enforcement.

7. In any proceeding involving an investment dispute, a Party shall not assert, as a defense, counterclaim, right of set-off or otherwise, that the national or company concerned has received or will receive, pursuant to an insurance or guarantee contract, indemnification or other compensation for all or part of its alleged damages.

8. For purposes of an arbitration held under paragraph 3 of this Article, any company legally constituted under the applicable laws and regulations of a Party or a political subdivision thereof but that, immediately before the occurrence of the event or events giving rise to the dispute, was an investment of nationals or companies of the other Party, shall be treated as a national or company of such other Party in accordance with Article 25(2)(b) of the ICSID Convention.

ARTICLE VII

1. Any dispute between the Parties concerning the interpretation or application of the Treaty which is not resolved through consultations or other diplomatic channels, shall be submitted, upon the request of either Party, to an arbitral tribunal for binding decision in accordance with the applicable rules of international law. In the absence of an agreement by the Parties to the contrary, the arbitration rules of the United Nations Commission on International Trade Law (UNCITRAL), except to the extent modified by the Parties or by the arbitrators, shall govern.

2. Within two months of receipt of a request, each Party shall appoint an arbitrator. The two arbitrators shall select a third arbitrator as Chairman, who is a national of a third state. The UNCITRAL Rules for appointing members of three-member panels shall apply mutatis mutandis to the appointment of the arbitral panel except that the appointing authority referenced in those rules shall be the Secretary General of the Centre.

3. Unless otherwise agreed, all submissions shall be made and all hearings shall be completed within six months of the date of selection of the third arbitrator, and the Tribunal shall render its decisions within two months of the date of the final submissions or the date of the closing of the hearings, whichever is later.

4. Each Party shall pay the costs of its representation in the arbitral proceedings. Expenses incurred by the Chairman, the other arbitrators, and other costs of the proceedings shall be paid for equally by the Parties. The Tribunal may, however, at its discretion, direct that a higher proportion of the costs be paid by one of the Parties.

ARTICLE VIII

This Treaty shall not derogate from:

(a) laws and regulations, administrative practices or procedures, or administrative or adjudicatory decisions of either Party;

(b) international legal obligations; or

(c) obligations assumed by either Party, including those contained in an investment agreement or an investment authorization,

that entitle investments or associated activities to treatment more favorable than that accorded by this Treaty in like situations.

ARTICLE IX

1. This Treaty shall not preclude the application by either Party of measures necessary for the maintenance of public order, the fulfillment of its obligations with respect to the maintenance or restoration of international peace or security, or the protection of its own essential security interests.

2. This Treaty shall not preclude either Party from prescribing special formalities in connection with the establishment of investments, but such formalities shall not impair the substance of any of the rights set forth in this Treaty.

ARTICLE X

1. With respect to its tax policies, each Party should strive to accord fairness and equity in the treatment of investment of nationals and companies of the other Party.

2. Nevertheless, the provisions of this Treaty, and in particular Article VI and VII, shall apply to matters of taxation only with respect to the following:

(a) expropriation, pursuant to Article III;

(b) transfers, pursuant to Article IV; or

(c) the observance and enforcement of terms of an investment agreement or authorization as referred to in Article VI(1)(a) or (b),

to the extent they are not subject to the dispute settlement provisions of a Convention for the avoidance of double taxation between the two Parties, or have been raised under such settlement provisions and are not resolved within a reasonable period of time.

ARTICLE XI

This Treaty shall apply to the political and administrative subdivisions of the Parties.

ARTICLE XII

1. This Treaty shall enter into force thirty days after the date of exchange of instruments of ratification. It shall remain in force for a period of ten years and shall continue in force unless terminated in accordance with paragraph 2 of this Article. It shall apply to investments existing at the time of entry into force as well as to investments made or acquired thereafter.

2. Either Party may, by giving one year's written notice to the other Party, terminate this Treaty at the end of the initial ten year period or at any time thereafter.

3. With respect to investments made or acquired prior to the date of termination of this Treaty and to which this Treaty otherwise applies, the provisions of all of the other Articles of this Treaty shall thereafter continue to be effective for a further period of ten years from such date of termination.

4. The Annex and Protocol shall form an integral part of the Treaty.

IN WITNESS WHEREOF, the respective plenipotentiaries have signed this Treaty.

Done in duplicate at Washington on the fourteenth day of January , 1998, in the English and Lithuanian languages, both texts being equally authentic.

FOR THE GOVERNMENT OF THE
UNITED STATES OF AMERICA:



FOR THE GOVERNMENT OF THE
REPUBLIC OF LITHUANIA:



ANNEX

1. The Government of the United States of America reserves the right to make or maintain limited exceptions to national treatment, as provided in Article II, paragraph 1, in the sectors or matters it has indicated below:

air transportation; ocean and coastal shipping; banking, insurance, securities and other financial services; government grants; government insurance and loan programs; energy and power production; custom house brokers; ownership of real property; ownership and operation of broadcast or common carrier radio and television stations; ownership of shares in COMSAT; the provision of common carrier telephone and telegraph services; the provisions of submarine cable services; use of land and natural resources; mining on the public domain; maritime services and maritime-related services; and primary dealership in United States government securities.

2. The Government of the United States of America reserves the right to make or maintain limited exceptions to most favored nation treatment, as provided in Article II, paragraph 1, in the sectors or matters it has indicated below:

mining on the public domain; maritime services and maritime-related services; one-way satellite transmissions of DTH and DBS television services and of digital audio services; and primary dealership in United States government securities.

3. The Government of the Republic of Lithuania reserves the right to make or maintain limited exceptions to national treatment, as provided in Article II, paragraph 1, in the sectors or matters it has indicated below:

ownership of: land under the objects belonging to the Republic of Lithuania by the right of exclusive ownership; land of national parks, national reservations, reserves, protective areas of the territory of biosphere monitoring; agricultural land; forestry land, with the exception of plots necessary for operation of buildings and facilities designated for economic activities which have been provided for in approved planning documents; land of recreational forests and forest shelter belts, rivers and other water bodies exceeding one hectare in size as well as their protective bank area; land of resorts and communal recreational territories, separate communal recreational areas and objects; land of state-protected natural carcass (geographic formations); monuments of nature, history, archaeology and culture as well as the surrounding protective areas; land of territories reserved, according to design projects, under communal

roads and engineering service lines; objects of infrastructure of communal use in towns or other localities, and for other common needs of the community; land under public roads, railway lines, airports, sea and river ports, main pipelines and other engineering service lines of communal use as well as land necessary for their operation; land allotted, in accordance with the procedure established by law, under the free trade (economic) zones territory; land of protected territories where deposits of mineral resources and other natural resources have been found, with the exception of land which, according to planning documents, has been directly allotted for the construction of buildings and facilities required for the mining or use of said mineral resources; land of the Curonian Spit, the fifteen-kilometer wide strip of coastal land of the Baltic Sea and the Curonian Lagoon, with the exception of towns that are not resorts; land assigned to the frontier; land of the territories assigned or reserved for the needs of the national defense as well as territories where land acquisition restrictions are established by laws or Government decrees for safety reasons;

production and sale of narcotic drugs and psychotropic substances which are not used for legitimate medicinal purposes; growing, reproduction and sale of cultures containing narcotic drugs or psychotropic substances which are not used for legitimate medicinal purposes; organization of lotteries.

PROTOCOL

The Parties confirm their mutual understanding that the provisions of this Treaty do not bind either party in relation to any act or fact which took place or any situation which ceased to exist before the date of the entry into force of this Treaty.

JUNGTINIŲ AMERIKOS VALSTIJŲ VYRIAUSYBĖS

IR

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS

SUTARTIS

DĖL INVESTICIJŲ SKATINIMO IR ABIPUSĖS APSAUGOS

Jungtinių Amerikos Valstijų Vyriausybė ir Lietuvos Respublikos Vyriausybė (toliau vadinamos "Šalimis");

siekdamos skatinti didesnę tarpusavio ekonominę bendradarbiavimą plėtojant vienos Šalies piliečių ir bendrovių investicijas kitos Šalies teritorijoje;

pripažindamos, kad susitarimas, suteikiantis tokių investicijų traktavimą, skatins privataus kapitalo judėjimą ir ekonominę Šalių vystymąsi;

sutikdamos, kad teisingas ir lygiateisiškas investicijų traktavimas yra reikalingas tam, kad būtų palaikytos stabilios sąlygos investicijoms ir maksimaliai efektyviai panaudojamos ekonominės galimybės;

pripažindamos, kad ekonominių ir verslo ryšių plėtojimas gali prisidėti prie abiejų Šalių darbuotojų gerovės ir skatinti pagarbą tarptautiniu mastu pripažintoms darbuotojų teisėms;

pabrėždamos dvišalę 1925 m. gruodžio 25 d. didžiausio palankumo statuso sutartį tarp Šalių;

palaikydamos dvišalio 1992 m. susitarimo dėl santykių plėtojimo prekybos ir investicijų srityse 3 straipsnį; ir

nusprendusios sudaryti investicijų skatinimo ir abipusės apsaugos sutartį,

susitarė:

I straipsnis

1. Šios Sutarties tikslais:

(a) "Investicija" reiškia bet kurios rūšies investiciją vienos Šalies teritorijoje, nuosavybės teise turimą arba tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamą kitos Šalies piliečių ar bendrovių, tokią kaip akcija, skola, paslaugų ir investicijų sutartis, ir apima:

(i) materialų ir nematerialų turtą, įskaitant tokias teises kaip hipoteka, turto areštas ar užstatas;

(ii) bendrovę ar dalis įstatiniame kapitale arba kitokį dalyvavimą įmonėje ar turėjamą teisių į jos turtą;

(iii) pretenzijas į pinigus ar į ekonominę vertę turinčią veiklą, susijusią su investicija;

(iv) intelektinę nuosavybę, kuri, *inter alia*, apima teises, susijusias su:

literatūros ir meno kūriniais,
įskaitant garso įrašus,

išradimais visose žmogaus veiklos
sferose,

pramoniniais dizainais,

puslaidininkių mikroschemomis,

prekybos paslaptimis, *know-how* ir
konfidencialia komercinės veiklos
informacija,

prekybos ženklais, paslaugų ženklais ir
prekybiniais pavadinimais; ir

(v) bet kurią teisę, suteiktą įstatymu arba sutartimi, ir bet kurias licencijas ir leidimus pagal įstatymą.

(b) Šalies "bendrovė" reiškia bet kurios rūšies korporaciją, bendrovę, asociaciją, bendriją ar kitą organizaciją, teisėtai įsteigtą pagal Šalyje taikomus įstatymus ir kitus teisės aktus, nepriklausomai nuo to, ar ji yra įkurta siekti pelno, ar ne, ar ją turi nuosavybės teise arba kontroliuoja privatus asmuo, ar valstybė;

(c) Šalies "piliietis" reiškia fizinį asmenį, kuris Jungtinių Amerikos Valstijų atžvilgiu yra Jungtinių Amerikos Valstijų piliietis pagal jos taikomus įstatymus, o Lietuvos atžvilgiu yra Lietuvos Respublikos piliietis pagal jos taikomus įstatymus.

(d) "Pajamos" reiškia sumą, gautą iš investicijos ar susijusią su investicija, įskaitant pelną, dividendus, palūkanas, kapitalo apyvartos pajamas, autorinius honorarus, pajamas iš valdymo, techninės pagalbos ar kitus mokėjimus, ar pajamas natūra.

(e) "Susijusi veikla" apima bendrovių, filialų, agentūrų, atstovybių, gamyklų ar kitų institucijų, užsiimančių komercine veikla, organizavimą, kontroliavimą, valdymą, išlaikymą ir disponavimą jomis; sutarčių sudarymą, vykdymą ir įgyvendinimą; visų rūšių nuosavybės, įskaitant intelektinę nuosavybę, įsigijimą, naudojimą, apsaugą ir disponavimą ja; lėšų pasiskolinimą; akcijų ir kitų vertybinių popierių pirkimą, išleidimą ir pardavimą; ir užsienio valiutos, skirtos importui, įsigijimą.

(f) "Valstybės įmonė" reiškia įmonę, Šalies turimą nuosavybės teise ar kontroliuojamą kaip nuosavybės dalis.

(g) "Delegavimas" apima įstatymų leidžiamosios institucijos leidimą ir vyriausybės įsakymą, nutarimą ar kitą aktą, kuriuo valstybės įmonei ar monopolijai perduodami valdymo įgaliojimai arba joms leidžiama vykdyti šiuos įgaliojimus.

2. Kiekviena Šalis pasilieka teisę netaikyti šios Sutarties teikiamų lengvatų bet kuriai bendrovei, jeigu bet kurios trečiosios valstybės piliečiai kontroliuoja tokią bendrovę ir, kitos Šalies bendrovės atveju, ta bendrovė neužsiima realia komercine veikla kitos Šalies teritorijoje arba yra kontroliuojama trečiosios valstybės piliečių, su kuria lengvatų neteikiančioji Šalis nepalaiko normalių ekonominių santykių.

3. Bet koks investuoto ar reinvestuoto turto formos pakeitimas neturi įtakos jo kaip investicijos statusui.

II straipsnis

1. Kiekviena Šalis priima investiciją ir traktuoja ją ir su ja susijusią veiklą ne mažiau palankiai, negu panašiomis aplinkybėmis savo piliečių ar bendrovių arba bet kurios trečiosios valstybės piliečių ar bendrovių investiciją ar su ja susijusią veiklą, priklausomai nuo to, kuris traktavimas yra palankesnis, su sąlyga, kad kiekviena Šalis turi teisę daryti ar išlaikyti išimtis šios Sutarties Priede išvardintose srityse ar dalykuose. Kiekviena Šalis sutinka prieš įsigaliojant šiai Sutarčiai ar jos įsigaliojimo metu pranešti kitai Šaliai apie visus jai žinomus įstatymus ir kitus teisės aktus, susijusius su Priede išvardintomis sritimis ar dalykais. Be to, kiekviena Šalis sutinka pranešti kitai Šaliai apie bet kurias būsimas išimtis, susijusias su Priede išvardintomis sritimis ar dalykais, ir apriboti tokias išimtis iki minimumo. Bet kuri būsima Šalies išimtis nėra taikoma jau egzistuojančioms išimties įsigaliojimo metu toje srityje ar dalyke investicijoms. Traktavimas, suteikiamas pagal bet kurias išimtis, jeigu kitaip nenustatyta Priede, turi būti ne mažiau palankus negu tas, kuris panašiomis aplinkybėmis suteikiamas bet kurios trečiosios valstybės piliečių ar bendrovių investicijai ar su ja susijusiai veiklai.

2. (a) Sutarties nuostatos nėra aiškinamos taip, kad nebūtų leidžiama Šaliai išlaikyti ar įsteigti valstybės įmonę.

(b) Kiekviena Šalis užtikrina, kad bet kuri valstybės įmonė, kurią ji išlaiko ar įsteigia, veiks tokiu būdu, kuris nėra nesuderinamas su Šalies įsipareigojimais pagal šią Sutartį, kai tokia įmonė įgyvendina bet kokius tvarkomuosius, administracinius ar kitokius valdymo įgaliojimus, kuriuos ši Šalis jai delegavo, tokius kaip galėjimas ekspropriuoti, teikti licencijas, tvirtinti komercinius sandorius ar nustatyti kvotas, rinkliavas ar kitus mokesčius.

(c) Kiekviena Šalis užtikrina, kad bet kuri Šalies išlaikoma valstybės įmonė, parduodama savo prekes ar paslaugas Šalies teritorijoje, suteiks geresnį režimą iš nacionalinio arba didžiausio palankumo statuso.

3. (a) Investicija yra visuomet traktuojama teisingai ir lygiateisiškai, naudojasi visiška apsauga bei saugumu ir jokių būdu jai nėra suteikiamas mažiau palankus statusas, negu reikalauja tarptautinė teisė.

(b) Nė viena Šalis neturi jokių būdu vienašalėmis ar diskriminacinėmis priemonėmis trukdyti valdyti, tvarkyti, išlaikyti, naudotis, pasinaudoti, įsigyti, plėsti investicijas ar jomis disponuoti. Sprendžiant ginčus pagal

VI ir VII straipsnius, priemonė gali būti laikoma vienašale ar diskriminacine nepaisant to fakto, kad Šalis turėjo ar įgyvendino galimybę peržiūrėti tokią priemonę Šalies teismuose arba administracinėse institucijose.

(c) Kiekviena Šalis laikosi bet kokių įsipareigojimų, kuriuos ji prisiėmė investicijų atžvilgiu.

4. Pagal užsieniečių įvažiavimo ir laikino apsigyvenimo įstatymus, vienos Šalies piliečiams yra leidžiama įvažiuoti ir pasilikti kitos Šalies teritorijoje tam, kad šie steigtų, plėstų, valdytų investiciją ar patartų tvarkant investiciją, kurios atžvilgiu jie arba juos samdanti pirmosios Šalies bendrovė yra įdėję ar ruošiasi įdėti žymų kapitalo ar kitokių resursų kiekį.

5. Bendrovėms, kurios yra teisėtai įsteigtos pagal vienos Šalies taikomus įstatymus ir kitus teisės aktus ir kurios yra investicijos, leidžiama samdyti aukščiausią valdymo personalą savo pasirinkimu, nepaisant pilietybės.

6. Nė viena Šalis neturi kelti veiklos reikalavimų, kaip investicijų steigimo, plėtimo ar išlaikymo sąlygos, kurie verčia įsipareigoti eksportuoti pagamintas prekes, arba kurie nurodo, kad prekės ar paslaugos turi būti perkamos vietoje, arba kurie nustato kitus panašius reikalavimus.

7. Kiekviena Šalis suteikia efektyvias priemones pareikšti pretenzijoms ir įgyvendinti teisėms investicijų, investicinių susitarimų ir leidimų investicijoms atžvilgiu.

8. Kiekviena Šalis viešai skelbia visus įstatymus ir kitus teisės aktus, administracinę praktiką ir tvarką bei teisminius sprendimus, kurie susiję su investicijomis arba paveikia jas.

9. Statusas, kurį Jungtinės Amerikos Valstijos suteikia Lietuvos Respublikos piliečių ir bendrovių investicijai bei su ja susijusiai veiklai pagal šio straipsnio nuostatas, bet kurioje Jungtinių Amerikos Valstijų valstijoje, teritorijoje ar valdoje yra ne mažiau palankus, negu statusas, jose suteikiamas Jungtinių Amerikos Valstijų piliečių, gyvenančių kitose valstijose, teritorijose ar valdose, ir bendrovių, teisėtai įsteigtų pagal kitų valstijų, teritorijų ar valdų įstatymus ir kitus teisės aktus, investicijoms ir su jomis susijusiai veiklai.

10. Šios Sutarties didžiausio palankumo statuso nuostatos netaikomos lengvatoms, kurias bet kuri Šalis suteikė kurios nors trečiosios valstybės piliečiams ar bendrovėms dėl:

(a) tos Šalies privalomų įsipareigojimų, kylančių iš visiškos narystės laisvos prekybos zonoje ar muitų sąjungoje; arba

(b) tos Šalies privalomų įsipareigojimų pagal bet kurią daugiašalę tarptautinę sutartį, sudarytą Visuotinio susitarimo dėl tarifų ir prekybos rėmuose, kuri įsigalios po šios Sutarties pasirašymo.

11. Šalys pripažįsta ir sutinka, kad "susijusi veikla" apima, nors neišimtinai, tokią veiklą, kaip:

(a) frančizių ar teisių pagal licencijas suteikimas;

(b) galimybė naudotis registracijomis, licencijomis, leidimais ir kitais aprobavimais (kurie bet koku atveju suteikiami nedelsiant);

(c) galimybė naudotis finansinėmis institucijomis ir kreditų rinkomis;

(d) galimybė naudotis savo lėšomis, laikomomis finansinėse institucijose;

(e) įrangos, reikalingos normaliam verslo reikalų tvarkymui, importavimas ir įrengimas, įskaitant, bet neišimtinai, įstaigų įrangą ir automobilius, ir bet kokios taip importuotos įrangos ir automobilių eksportas;

(f) komercinės informacijos platinimas;

(g) rinkos studijų vykdymas;

(h) komercinių atstovų, įskaitant agentus, konsultantus ir platintojus, skyrimas bei jų dalyvavimas prekybos mugėse ir reklaminiuose renginiuose;

(i) prekių ir paslaugų realizavimas, įskaitant realizavimą per vidaus platinimo ir prekybos sistemas, taip pat naudojant reklamą ir tiesioginius kontaktus su asmenimis ir bendrovėmis;

(j) galimybė naudotis komunaliniais patarnavimais, komunalinėmis paslaugomis ir komercijai nuomojamomis patalpomis nediskriminacinėmis kainomis, jeigu kainos yra nustatytos ar kontroliuojamos vyriausybės; ir

(k) galimybė naudotis visų rūšių žaliavomis, resursais ir paslaugomis nediskriminacinėmis kainomis, jeigu kainos yra nustatytos ar kontroliuojamos vyriausybės.

III straipsnis

1. Investicijos nėra eksproprijuojamos ar nacionalizuojamos nei tiesiogiai, nei netiesiogiai lygiavertėmis ekspropriacijai ar nacionalizacijai priemonėmis ("ekspropriacija"), išskyrus kai tai atliekama visuomenės tikslais, nediskriminaciniu būdu, išmokant neatidėliotiną, adekvačią ir efektyvią kompensaciją, ir laikantis įstatymų bei bendrų traktavimo principų, nustatytų II straipsnio 2 dalyje. Kompensacija yra lygiavertė eksproprijuotų investicijų rinkos kainai prieš pat imantis ekspropriacinių veiksmų ar jiems tapus žinomais, priklausomai nuo to, kas įvyksta pirmiau; kompensacija yra apskaičiuojama laisvai naudojama valiuta pagal tuo metu vyraujantį rinkos keitimo kursą, išmokama nedelsiant, apima palūkanas nuo ekspropriacijos datos pagal komerciškai pagrįstą normą, tokią kaip LIBOR plus atitinkama marža, yra visiškai realizuojama ir laisvai pervedama.

2. Bet kurios Šalies pilietis ar bendrovė, kurie pareiškia, kad visa ar dalis jų investicijos buvo eksproprijauta, turi teisę, kad kitos Šalies atitinkamos teisminės ar administracinės institucijos neatidėliodamos patikrintų ir nustatytų, ar įvyko tokia ekspropriacija, ir, jeigu taip, ar bet kuri tokia ekspropriacija ir bet kuri su ja susijusi kompensacija atitinka tarptautinės teisės principus.

3. Bet kurios Šalies piliečius ar bendroves, kurių investicijos patiria nuostolių kitos Šalies teritorijoje dėl karo ar kitokio ginkluoto konflikto, revoliucijos, nepaprastosios padėties, maišto, pilietinių neramumų ar kitų panašių įvykių, kiek tai susiję su bet kokiomis priemonėmis, kurių kita Šalis imasi dėl tokių nuostolių, ši kita Šalis traktuoja ne mažiau palankiai negu savo piliečius ar bendroves ar bet kurios trečiosios valstybės piliečius ar bendroves, priklausomai nuo to, kuriuos traktuoja palankiausiai.

IV straipsnis

1. Kiekviena Šalis leidžia laisvai ir nedelsiant atlikti visus su investicijomis susijusius pervedimus į savo teritoriją ir iš jos. Tokie pervedimai apima:

(a) pajamas;

(b) kompensaciją pagal III straipsnį;

NOTE: Text of Article III, Paragraph 1 should read "...general principles of treatment provided for in Article II (3)."

(c) mokėjimus, kylančius iš investicinių ginčų;

(d) mokėjimus, atliekamus pagal sutartį, įskaitant pagrindinės skolos padengimą ir priaugusių palūkanų mokėjimus, atliekamus pagal paskolos sutartį;

(e) įplaukas, gautas pardavus ar likvidavus visą investiciją ar bet kurią jos dalį; ir

(f) papildomus įnašus į kapitalą investicijoms išlaikyti ar plėsti.

2. Pervedimai atliekami laisvai naudojama valiuta pagal pervedimo dieną vyraujančią rinkos keitimo kursą, atsižvelgiant į vietos sandorius ta valiuta, kuria bus pervedama.

3. Nepaisant 1 ir 2 dalies nuostatų, bet kuri Šalis gali išlaikyti įstatymus ir kitus teisės aktus, (a) reikalaujančius valiutos pervedimo ataskaitų, ir (b) uždedančius pajamų mokesčius tokiomis priemonėmis kaip, sulaikomas mokestis, taikomas dividendams ar kitiems pervedimams. Be to, kiekviena Šalis gali ginti kreditorių teises ar užtikrinti sprendimų vykdymą teisminiame procese lygiateisiškai, nediskriminaciniu būdu ir sąžiningai taikydama savo įstatymus.

V straipsnis

Šalys susitaria nedelsdamos konsultuotis bet kurios iš jų prašymu, kad būtų išspręstas bet koks ginčas dėl šios Sutarties ar aptartas bet koks klausimas, susijęs su šios Sutarties aiškinimu ar taikymu.

VI straipsnis

1. Šio straipsnio tikslais, investicinis ginčas yra ginčas tarp Šalies ir kitos Šalies piliečio ar bendrovės, kylantis dėl arba susijęs su:

(a) investiciniu susitarimu tarp tos Šalies ir tokio piliečio ar bendrovės;

(b) investiciniu leidimu, suteiktu tos Šalies užsienio investicijų institucijos tokiam piliečiui ar bendrovei; arba

(c) bet kokios teisės, kurią ši Sutartis suteikė ar sukūrė investicijų atžvilgiu, tariamu pažeidimu.

2. Investicinio ginčo atveju, ginčo šalys pirmiausia turi siekti sprendimo konsultacijomis ir derybomis. Jeigu ginčo nepavyksta išspręsti draugiškai, suinteresuotas pilietis ar bendrovė gali pasirinkti perduoti ginčą spręsti:

(a) Šalies, kuri yra ginčo šalis, teismams ar administracinėms institucijoms; arba

(b) pagal bet kokią taikytiną ginčų sprendimo tvarką, dėl kurios susitarta anksčiau; arba

(c) pagal 3 dalies sąlygas.

3. (a) Su sąlyga, kad suinteresuotas pilietis ar bendrovė neperdavė ginčo spręsti pagal 2 dalies (a) arba (b) punktus ir praėjo 6 mėnesiai nuo tos datos, kai kilo ginčas, suinteresuotas pilietis ar bendrovė gali pasirinkti raštu sutikti, kad ginčas būtų perduotas spręsti privalomam arbitražui:

(i) į Tarptautinį investicinių ginčų sprendimo centrą ("Centras"), įkurtą pagal Konvenciją dėl investicinių ginčų tarp valstybių ir kitų valstybių piliečių sprendimo, sudarytą Vašingtone 1965 m. kovo 18 dieną ("ICSID Konvencija"), su sąlyga, kad Šalis yra šios Konvencijos dalyvė; arba

(ii) panaudojant papildomas Centro priemones, jeigu nėra galimybių kreiptis į Centrą; arba

(iii) pagal Jungtinių Tautų Tarptautinės prekybos teisės komisijos (UNCITRAL) arbitražo taisykles; arba

(iv) į bet kurią kitą arbitražo instituciją arba pagal bet kurias kitas arbitražo taisykles, ginčo šalims tarpusavyje susitarus.

(b) Suinteresuotam piliečiui ar bendrovei taip sutikus, kiekviena ginčo šalis gali pradėti arbitražą sutinkamai su pasirinkimu, nurodytu sutikime.

4. Kiekviena Šalis sutinka perduoti bet koki investicinį ginčą spręsti privalomam arbitražui sutinkamai su pasirinkimu, nurodytu rašytiniame piliečio ar bendrovės sutikime pagal 3 dalį. Toks sutikimas kartu su piliečio ar

bendrovės rašytiniu sutikimu, duotu pagal 3 dalį, patenkina reikalavimus dėl:

(a) ginčo šalių rašytinio sutikimo ICSID Konvencijos II skyriaus (Centro jurisdikcija) tikslais ir Papildomų priemonių taisyklių tikslais; ir

(b) "rašytinio susitarimo" Jungtinių Tautų Konvencijos dėl užsienio arbitražų sprendimų pripažinimo ir vykdymo, sudarytos Niujorke 1958 m. birželio 10 dieną, ("Niujorko Konvencija") II straipsnio tikslais.

5. Bet koks arbitražas pagal 3 dalies (a) (ii), (iii) ar (iv) punktus rengiamas valstybėje, kuri yra Niujorko Konvencijos dalyvė.

6. Bet koks arbitražo sprendimas, priimtas pagal šį straipsnį, yra galutinis ir privalomas ginčo šalims. Kiekviena Šalis įsipareigoja nedelsdama vykdyti bet kurio tokio sprendimo nuostatas ir užtikrinti savo teritorijoje jo vykdymą.

7. Bet kokiame procese, susijusiame su investiciniu ginču, Šalis nereiškia, kaip atsikirtimą, priešieškinį, priešpriešinio reikalavimo teisę ar kitaip, kad suinteresuotas pilietis ar bendrovė gavo ar gaus pagal draudimo ar garantijos sutartį atlyginimą ar kitą kompensaciją už visus ar dalį patirtų nuostolių.

8. Arbitražo, vykstančio pagal šio straipsnio 3 dalį, tikslais, bet kuri bendrovė, kuri yra teisėtai įsteigta pagal Šalyje ar jos politiniame darinyje taikomus įstatymus ir kitus teisės aktus, tačiau kuri, prieš pat atsitinkant įvykiui ar įvykiams, sukėlusiems ginčą, buvo kitos Šalies piliečių ar bendrovių investicija, traktuojama kaip tos kitos Šalies pilietis ar bendrovė pagal ICSID Konvencijos 25 straipsnio (2) (b) dalį.

VII straipsnis

1. Bet koks ginčas tarp Šalių dėl šios Sutarties aiškinimo ar taikymo, kuris neišsprendžiamas konsultacijomis ar kitais diplomatiniais kanalais, bet kurios Šalies prašymu perduodamas į arbitražinį teismą privalomam sprendimui pagal tarptautinės teisės taikytinas normas. Nesant kitokio Šalių susitarimo, vadovaujamasi Jungtinių Tautų Tarptautinės prekybos teisės komisijos (UNCITRAL) arbitražo taisyklėmis tiek, kiek jų nepakeičia Šalys arba arbitrai.

2. Per du mėnesius nuo prašymo gavimo kiekviena Šalis paskiria arbitrą. Du arbitrai išrenka Pirmininku trečią arbitrą, kuris yra trečiosios valstybės pilietis. UNCITRAL taisyklės, reguliuojančios trijų arbitrų kolegijos narių skyrimą, *mutatis mutandis* taikomos skiriant arbitrų kolegiją, išskyrus tai, kad šiose taisyklėse minima skiriančioji institucija yra Centro Generalinis Sekretorius.

3. Jeigu nesusitarta kitaip, visi pareiškimai pateikiami ir visi arbitražinio teismo posėdžiai užbaigiami per šešis mėnesius nuo trečio arbitro išrinkimo datos, ir arbitražinis teismas priima savo sprendimus per du mėnesius nuo paskutinių pareiškimų datos arba nuo posėdžių uždarymo datos, priklausomai nuo to, kuri yra vėlesnė.

4. Kiekviena Šalis apmoka savo atstovavimo arbitražiniame procese išlaidas. Pirmininko, kitų arbitrų išlaidas bei kitas proceso išlaidas abi Šalys apmoka po lygiai. Tačiau arbitražinis teismas gali savo nuožiūra nurodyti, kad viena iš Šalių apmokėtų didesnę išlaidų dalį.

VIII straipsnis

Ši Sutartis nesusiaurina:

(a) bet kurios Šalies įstatymų ir kitų teisės aktų, administracinės praktikos ar tvarkos, ar administracinių ar teisminių sprendimų;

(b) tarptautinių teisinių įsipareigojimų; arba

(c) kiekvienos Šalies prisiimtų įsipareigojimų, įskaitant esančius investiciniame susitarime ar investiciniame leidime,

kurie suteikia investicijoms ar su jomis susijusiai veiklai palankesnę statusą negu ši Sutartis panašiomis aplinkybėmis.

IX straipsnis

1. Ši Sutartis nekliudo bet kuriai Šaliai taikyti priemones, būtinas viešosios tvarkos palaikymui, savo įsipareigojimų dėl tarptautinės taikos ir saugumo palaikymo ar atstatymo vykdymui ar savo esminių saugumo interesų gynimui.

2. Ši Sutartis nekliudo bet kuriai Šaliai reikalauti laikytis specialių formalumų, susijusių su investavimu, tačiau tokie formalumai neturi paveikti nė vienos iš šioje Sutartyje nurodytų teisės turinio.

X straipsnis

1. Atsižvelgdama į savo mokesčių politiką, kiekviena Šalis turi siekti teisingumo ir lygiateisiškumo, traktuodama kitos Šalies piliečių ir bendrovių investicijas.

2. Nepaisant to, šios Sutarties nuostatos, ir ypač VI ir VII straipsniai, mokesčių klausimams taikomos tik:

(a) ekspropriacijai, pagal III straipsnį;

(b) pervedimams, pagal IV straipsnį; arba

(c) investicinio susitarimo ar leidimo sąlygų laikymuisi ar įgyvendinimui, kaip nurodyta VI straipsnio 1 dalies (a) ar (b) punktuose,

ties, kiek jų nereguliuoja Sutarties dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo tarp abiejų Šalių nuostatos, reguliuojančios ginčų sprendimą, arba tiek, kiek jie iškelti pagal šias ginčų sprendimo nuostatas ir nebuvo išspręsti per pagrįstą laikotarpį.

XI straipsnis

Ši Sutartis taikoma Šalių politiniams ir administraciniais dariniams.

XII straipsnis

1. Ši Sutartis įsigalioja po trisdešmties dienų nuo apsiikeitimo ratifikaciniais raštais datos. Ji galioja dešimt metų ir lieka galioti toliau, kol nebus nutraukta pagal šio straipsnio 2 dalį. Ji taikoma investicijoms, egzistuojančioms įsigaliojimo metu, taip pat investicijoms, atliktoms ar įsigytoms vėliau.

2. Kiekviena Šalis gali, prieš vienerius metus raštu pranešusi kitai Šaliai, nutraukti šią Sutartį pradinio dešimties metų laikotarpio pabaigoje ar bet kuriuo metu vėliau.

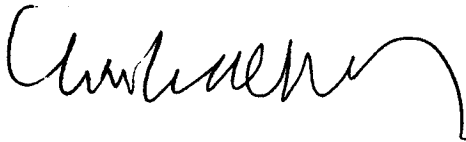
3. Investicijų, kurios atliktos ar įsigytos prieš šios Sutarties nutraukimo datą ir kurioms taikoma ši Sutartis, atžvilgiu visų kitų šios Sutarties straipsnių nuostatos lieka galioti tolesniam dešimties metų laikotarpiui nuo Sutarties nutraukimo datos.

4. Priedas ir Protokolas sudaro šios Sutarties neatskiriama dalį.

Paliudydami tai, atitinkami įgaliotieji asmenys pasirašė šią Sutartį.

Sudaryta *VAŠINGTONE SAUSIO 14 d. 1998 m.* dviem egzemplioriais anglų ir lietuvių kalbomis, abu tekstai vienodai autentiški.

JUNGTINIŲ AMERIKOS VALSTIJŲ
VYRIAUSYBĖS VARDU



LIETUVOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU



PRIEDAS

1. Jungtinių Amerikos Valstijų Vyriausybė pasilieka teisę daryti ar išlaikyti ribotas išimtis iš nacionalinio režimo, kaip numatyta II straipsnio 1 dalyje, žemiau išvardintose srityse ar dalykuose:

pervežimai oru; jūrų ir pakrantės laivininkystė; bankininkystė, draudimas, vertybiniai popieriai ir kitos finansinės paslaugos; vyriausybės subsidijos; vyriausybės draudimo ir paskolų programos; energijos gamyba; muitinės tarpininkai; nekilnojamojo turto nuosavybė; radijo ir televizijos tinklų ar stočių nuosavybė ir naudojimas; COMSAT akcijų nuosavybė; telefono ir telegrafo bendras paslaugų teikimas; povandeninių kabelių paslaugų teikimas; žemės ir gamtinių išteklių naudojimas; kalnakasyba viešosiose teritorijose; jūrinės paslaugos ir su jomis susijusios paslaugos; Jungtinių Valstijų vyriausybės vertybinių popierių pirminis platinimas.

2. Jungtinių Amerikos Valstijų Vyriausybė pasilieka teisę daryti ar išlaikyti ribotas išimtis iš didžiausio palankumo statuso, kaip numatyta II straipsnio 1 dalyje, žemiau išvardintose srityse ar dalykuose:

kalnakasyba viešosiose teritorijose; jūrinės paslaugos ir su jomis susijusios paslaugos; vienakryptės palydovinės DTH ir DBS televizijos signalų ir skaitmeninių garso signalų transliacijos paslaugos; ir Jungtinių Valstijų vyriausybės vertybinių popierių pirminis platinimas.

3. Lietuvos Respublikos Vyriausybė pasilieka teisę daryti ar išlaikyti ribotas išimtis iš nacionalinio režimo, kaip numatyta II straipsnio 1 dalyje, žemiau išvardintose srityse ar dalykuose:

išimtinės nuosavybės teise Lietuvos Respublikai priklausančių objektų žemės; valstybinių parkų, valstybinių rezervatų, draustinių, biosferos monitoringo teritorijų apsaugos zonų žemės; žemės ūkio paskirties žemės; miškų ūkio paskirties žemės, išskyrus ūkinei veiklai skirtų pastatų ir įrenginių eksploatacijai reikalingus sklypus, numatytus patvirtintuose planavimo dokumentuose; rekreacinių ir apsauginių miškų, upių, kitų, didesnių kaip 1 ha, vandens telkinių ir jų pakrančių apsaugos juostų žemės; kurortų, viešosios paskirties rekreacijos ir poilsio teritorijų, paskirų bendro viešojo naudojimo poilsio objektų žemės; valstybės saugomų gamtinio karkaso, gamtos,

istorijos, archeologijos ir kultūros objektų bei jų apsaugos teritorijų žemės; teritorijų, pagal planavimo dokumentus rezervuotų bendrojo naudojimo keliams ir inžinerinėms komunikacijoms, miestų ar kitų vietovių bendrojo naudojimo infrastruktūros objektams ir kitiems bendriems visuomenės poreikiams, žemės; bendrojo naudojimo kelių, geležinkelių, aerouostų, jūros ar upių uostų, magistralinių vamzdynų ir kitų bendrojo naudojimo inžinerinių komunikacijų bei jų eksploatacijai reikalingos žemės; įstatymų nustatyta tvarka laisvosios ekonominės zonos teritorijai skirtos žemės; saugomų teritorijų, kuriose aptikta naudingųjų iškasenų ir kitų gamtos turtų, žemės, išskyrus žemės sklypus, kurie pagal planavimo dokumentus tiesiogiai skirti šių išteklių gavybai ar eksploatavimui reikalingų pastatų ir įrenginių statybai; Kuršių nerijos žemės, Baltijos jūros ir Kuršių marių pakrantės 15 km pločio ruožo žemės, išskyrus nekurortinius miestus; pasienio ruožams priskirtos žemės; teritorijų, skirtų ar rezervuotų krašto apsaugos reikmėms, taip pat teritorijų, kuriose žemės išsigijimas įstatymų ar Vyriausybės nutarimų apribotas saugumo motyvais, nuosavybės;

nenaudojamų pagal teisėtą vaistinę paskirtį narkotinių ir psichotropinių medžiagų gamyba ir pardavimas; kultūrų, kuriose yra nenaudojamų pagal teisėtą vaistinę paskirtį narkotinių ar psichotropinių medžiagų, auginimas, perdirbimas ir pardavimas; loterijų organizavimas.

PROTOKOLAS

Šalys patvirtina abipusį supratimą, kad šios Sutarties nuostatos neįpareigoja nė vienos Šalies dėl bet kurio veiksmo ar fakto, kuris įvyko, ar bet kurios situacijos, kuri nustojo egzistuoti iki šios Sutarties įsigaliojimo datos.